

- 7) Pat ja iepriekš apstrīdētie Vispārējās tiesas secinājumi būtu jāaplūko kopsakarā, no tiem nevarētu secināt, ka nodošana ir jauns atbalsts.

⁽¹⁾ Komisijas 2006. gada 22. jūnija Lēmums 2008/136/EK par Nīderlandes sabiedrisko raidorganizāciju *ad hoc* finansēšanu C 2/2004 (ex NN 170/2003) (OV 2008, L 49, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 7. martā iesniedza Tribunale di Ragusa (Itālija) — Kriminālprocess pret Mohamed Ali Cherni

(Lieta C-113/11)

(2011/C 238/05)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Ragusa

Lietas dalībnieki pamata procesā

Mohamed Ali Cherni

Ar 2011. gada 26. maija rīkojumu Tiesa ir izslēgusi lietu no reģistra.

Prasība, kas celta 2011. gada 17. maijā — Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-236/11)

(2011/C 238/06)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — C. Soulay un D. Recchia)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, piemērojot īpašu ceļojumu aģentūrām paredzētu režīmu arī tad, ja ceļojuma pakalpojums tiek pārdots citai personai, nevis ceļotājam, Itālijas Republika nav izpildījusi tai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK ⁽¹⁾ par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 306.–310. pantā noteiktos pienākumus;

— piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka ar to, kā Itālijas Republika ir piemērojusi īpašo režīmu ceļojumu aģentūrām, neattiecinādama šo režīmu vienīgi uz ceļotājiem sniegtajiem pakalpojumiem, kā noteikts direktīvā, bet attiecinot to arī uz darījumiem starp ceļojumu aģentūrām, ir pārkāptas tiesiskā regulējuma PVN jomā normas.

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 23. maijā iesniedza Tribunal administratif de Rennes (Francija) — Martial Huet/Université de Bretagne occidentale

(Lieta C-251/11)

(2011/C 238/07)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal administratif de Rennes

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Martial Huet

Atbildētāja: Université de Bretagne occidentale

Prejudiciālais jautājums

Vai gadījumā, kad valsts nolemj pagarināt darba līgumu ar darbinieku, kurš iepriekš bijis nodarbināts sešus gadus saskaņā ar darba līgumu uz noteiktu laiku, pienākums noslēgt darba līgumu uz nenoteiktu laiku, kas ir paredzēts 2005. gada 26. jūlija likuma 13. pantā, noteikti nozīmē to, ka, ņemot vērā 1999. gada 28. jūnija Direktīvas Nr. 1999/70 ⁽¹⁾ mērķus, jaunajā līgumā obligāti ir jāpārņem galvenie iepriekš noslēgtā darba līguma noteikumi, it īpaši tie, kuri attiecas uz amata nosaukumu un atalgojumu?

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīva 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV L 175, 43. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 26. maijā iesniedza Curtea de Apel București (Rumānija) — SC Gran Via Moinești Srl/Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Administrația Finanțelor Publice București

(Lieta C-257/11)

(2011/C 238/08)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel București

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: SC Gran Via Moinești Srl

Atbildētāji: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF),
Administrația Finanțelor Publice București

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai dažu nojaukšanai paredzētu ēku iegādi kopā ar zemes gabalu, lai komercsabiedrība, kas ir PVN maksātāja, uz attiecīgā zemes gabala uzbūvētu dzīvojamo ēku kompleksu, var uzskatīt par sagatavošanas darbību, proti, ieguldījumu dzīvojamo ēku būvniecībai, lai varētu atskaitīt PVN, kas attiecas uz ēku iegādi, ņemot vērā 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK⁽¹⁾ par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 167. un 168. pantu?
- 2) Vai kopā ar zemes gabalu iegādātu un nojaukšanai paredzētu ēku nojaukšanai, kas veikta, lai uz attiecīgā zemes gabala uzbūvētu dzīvojamo ēku kompleksu, ir piemērojama ar ēku iegādi saistītā PVN korekcija, ņemot vērā 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 185. panta 2. punktu?

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

**Prasība, kas celta 2011. gada 26. maijā — Eiropas Komisija/
Dānijas Karaliste**

(Lieta C-261/11)

(2011/C 238/09)

Tiesvedības valoda — dāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — R. Lyal un N. Fenger)

Atbildētāja: Dānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, pieņemot un atstājot spēkā tiesību aktus, kuros ir paredzēta tūlītēja izceļošanas nodokļa uzlikšana brīdī, kad notiek uzņēmumu aktīvu pārvešana uz citu dalībvalsti, neapliekot ar nodokli līdzvērtīgu aktīvu pārvešanu Dānijas teritorijā, Dānijas Karaliste nav izpildījusi LESD 49. pantā un EEZ līguma 31. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Dānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar Dānijas tiesību aktiem nodokļu jomā uzņēmuma aktīvu pārvešana to izmantošanai ārpus Dānijas tiek uzskatīta par pārdošanu un tai tiek piemēroti attiecīgi nodokļi, savukārt attiecībā uz uzņēmumu, kas atrodas valstī, tiek uzskatīts, ka tas izbeidz darbību tikai tad, kad attiecīgie aktīvi ir faktiski pārdoti. Uzņēmums, kurš pārved aktīvus starp dažādiem nodibinājumiem Dānijā, tādējādi netiek aplūkots ar nodokļiem attiecībā uz šo aktīvu vērtību saistībā ar šādu pārvešanu. Ja tas pats uzņēmums pārved aktīvus uz pastāvīgu uzņēmumu ārpus Dānijas, tam nekavējoties jāmaksā nodoklis attiecībā uz aktīvu vērtību tāpat, kā tas notiktu gadījumā, ja šie aktīvi tiktu pārdoti.

Komisija uzskata, ka atšķirīgā attieksme rada šķērsli brīvībai veikt uzņēmējdarbību, kas ir pretrunā LESD 49. pantā noteiktajam. Komisija neapšauba, ka Dānija var uzlikt nodokli vērtības pieaugumam, ko saņem uzņēmums, kamēr tas ir reģistrēts Dānijā. Tomēr Komisija uzskata, ka apstākļiem, uz kuru pamata rodas nodokļu maksāšanas pienākums, būtu jābūt vienādiem, tas ir, aktīvu pārdošanai vai tādām apstākļiem, kura rezultātā var tikt noteikta vērtības samazināšanās, neatkarīgi no tā, vai attiecīgās kapitāla vērtības pārved uz ārvalstīm vai tās paliek Dānijā.

Komisija uzskata, ka nav iemesla nekavējoties iekasēt nodokli attiecībā uz nerealizētiem vērtības pieaugumiem saistībā ar aktīvu pārvešanu no Dānijas uz citu dalībvalsti, ja šādu nodokli neuzliek līdzvērtīgās situācijās valsts ietvaros. Dānijas Karaliste tādējādi varētu, piemēram, noteikt vērtību nerealizētajam vērtības pieaugumam, kuru, kā tā uzskata, tai ir tiesības aplikt ar nodokli, un tas nenozīmētu tūlītēju nodokļu iekasēšanu vai atbilstību turpmākiem noteikumiem attiecībā uz nodokļu maksāšanas atlikšanu.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2011. gada 24. marta spriedumu lietā T-375/06 Viega GmbH & Co. KG/Eiropas Komisija 2011. gada 3. jūnijā iesniedza Viega GmbH & Co. KG

(Lieta C-276/11)

(2011/C 238/10)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Viega GmbH & Co. KG (pārstāvji — J. Burrichter, T. Mäger un M. Röhrig, Rechtsanwälte)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Komisija